

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 ■ โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 ■ โทรสาร 0-259-6172

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666

ส่วนนิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสังคมพ.ส. สนใจรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 26 เดือนมกราคม พ.ศ.2563 หน้า 17 มูลค่าข่าว 1,388,709.-

“บุญสืบของบ้าน” อีกหนึ่งเอกลักษณ์

“สะพานอุบล” ที่บึงกาฬสัมภាន เช้า

‘rongkrachet’ ทางสีพาไป ‘วัดผู้คุบบนสะพานมอญ’ แบบชั้นสังฆะ..ยังเปี่ยมเสบ่ำ

เมื่อเที่ยวยัง “วัดผู้คุบบนสะพานมอญ” เรายังหายกับ เด็กๆอยู่ช่วง
น้อย กันนึง ที่กำลังเดินลงน้ำบนสะพาน สีพาไปที่ห้อมอยด้วยความลึกซึ้งของแม่น้ำ ที่กว้างขวาง “แม่น้ำ
ช่องกาเสีย” อันกว้างใหญ่ปะยางอีกฝั่ง โดยหากันหน้าเช้า ทาง วัดร่องรอยการชาญ หรือที่คนทั่วไปเรียกชื่อว่า “แม่น้ำกัน” ว่า... “วัดคลัวพ่ออุดมวงศ์” นั้น ด้านหลังของเรายังมีที่ที่
ถูกเรียกว่า “ฟ้าไทย” ขณะที่ด้านหน้าของเรายังมี “ฟัง
มอญ” ซึ่งที่นี่เป็น “ชุมชนชาวมอญ” ลือแต่หนึ่งใน ประเพณีไทย ที่ถือเป็นอีกพื้นที่ซึ่งมีความหลากหลายทาง วัฒนธรรม ไม่น้อยเลย แห่งแรงงานจากเชื้อชาวน้ำมูญแล้ว ก็ยัง มีชาวบางเรียงที่อาศัยอยู่ร่วมกันอีกด้วย จึงทำให้ “สะพาน
มอญ” ซึ่งเป็นสะพานที่ยาวที่สุดในประเทศไทย ไม่ได้ทำ หน้าที่เป็นเพียงแค่สะพานเชื่อมสองฝั่งเท่านั้น แต่ยังมีสิ่งที่

“ທີມວິຫຼວດ” ຈະພາໄປສັບຜັດ...

“ວິຫຼວດຜູ້ຄຸນທີ່ນາລັນໃຈ”...

ເຖິງຂໍາສົກສະພານມອງມາຢ້າງ **ຫຼູ້ນ້ຳນ້ຳວັງກະ** ທຸນໜ້ານມອງທີ່ຕັ້ງອ່ອຽົກ
ຝຶ່ງຂອງ **ແມ່ນ້ຳຂອງກາເລີຍ** ແມ່ນ້ຳລາຍລຳຄັ້ງອີກສາຍຂອງ ຈ.ກາງູນຈຸນຸຣີ ທີ່
ຈະໄໝລົມບາບຮຈບພບກັບແມ່ນ້ຳລຳຄັ້ງອີກສາຍຂອງ 2 ລາຍ ຕື່ອ **ແມ່ນ້ຳຮັນຕີ** ແລະ **ແມ່ນ້ຳບັດສີ** ໂດຍຈຸດທີ່ແມ່ນ້ຳໄດ້ໃໝ່ລົມບາບຮຈບພບກັບນັ້ນ ກີດອົບຮົວເລນສະພານມອງ
ແລະວັດວັງກົງວເກາຮາມໃນທີ່ນີ້ ອ.ລັ້ງຂລຸງຈຸນຸຣີ ນັ້ນເອງ ໂດຍຈຸດຕັ້ງລາວຫຼູກເຮົາ
ເຊື້ອວ່າ **“ສາມປະສບ”** ເຊື້ອວ່າ **“ສາມສບ”** ທີ່ນີ້ ລຳທີ່ນີ້ວ່າ “ຂອງກາເລີຍ”

ເປັນການໝັ້ນທີ່ແມ່ລວ່າ **ຝຶ່ງໃນນີ້** ອີ່ນີ້ ທຸນໜ້ານມອງບ້ານວັງກະ ອ.ລັ້ງຂລຸງຈຸນຸຣີ
ແກ່ງນີ້ເປັນທີ່ໃນຫຼຸມຫນ້ານມອງທີ່ຂີ່ວັດນ້ອຽມທີ່ເນັ້ນແກ້ງ ຈົນໄດ້ຮັບຈາກວັລກິນີ້
ມື້ອີປີ 2558 ໃນສູນແກ່ລົງທີ່ອ່ານວັນຂອງກາລີຍ ສີດີຕິດໆ ລາຍຫຼຸມຫນ້າ
ອົງວັກຍົ່ງວັນຂອງກາລີຍ ຈຶງໃກ້ໄກທີ່ນີ້ເປັນອີກຫຼຸມຫນ້າຍື່ຍໍາລຳຄັ້ງຂອງນັ້ນທີ່ອ່ານວັກຍົ່ງ

ທັ້ງໝາຍໃຫຍ່ແລະຫວາດຕ່າງປະເທດ ແລະລໍາສຸດສະພານມອງແກ່ງນີ້ ຮວ່າເຖິງທີ່ນີ້ທີ່
ອ.ລັ້ງຂລຸງຈຸນຸຣີ ຈ.ກາງູນຈຸນຸຣີ ກີເພິ່ນຈະໄດ້ຮັບເລືອກຈາກກາຮ່ອງເທິງເທິງແກ່ງ
ປະເທດໄຫຍ່ (ທທ.) ໃຫ້ເມື່ອ 1 ໃນ 60 ເສັ້ນທາງຄວາມສຸກ @ແມ່ນີ້ໄທ ໃນ
ໂຄກາສີທີ່ທທ.ກ່ອດຕັ້ງຄວນ 60 ປີ ຜ່ານທາກາມສົ່ງຫວັດຈາກນັ້ນທີ່ເທິງເທິງ ແລະ **“ທີມ
ວິຫຼວດ”** ກີເດີວັບຫຼຸງຈາກ ພທພ.ສຳນັກງານກາງູນຈຸນຸຣີ ໃຫ້ເກົ່າໄປປີເມື່ນເກືອນ
ວິຫຼວດຜູ້ຄຸນໃຫ້ທີ່ດັກລ່າວ

ທັ້ງນີ້ ວິນແຮກທີ່ເຊີ້ນທາງນາຄົງກີເມື່ນເວລາທີ່ຕົວວັນຄລ້ອຍຕໍ່ໄປມາກແລ້ວ
ແລກ່ອນທີ່ແສງຈານຈາກພຣະອາຫຼີຍຈະຕັບລົງໄປໄດ້ແລ້ວຍໝາ ສາມືກິນົມຄົນນີ້
ແຍກຍໍາຍົກນີ້ໄປເດືອນສະພານໄຟ້ ຜົ່ງທີ່ທີ່ສຶກເດັນອາກາຈະມີຄົນຂອງເຈົ້າ ກີ
ຍັງຄລາຄລໍາໄຟໄດ້ວ່ານັ້ນທີ່ອ່ານວັກຫລາຍຫຼູ້ຂ່ອ້າຫຼີ ຈະໄປເປົ້າ **“ສະພານມອງ”**
ເຈົ້າຂອງພື້ນທີ່ທີ່ໄຟຍ່ອພລາດອົກມາເດີນເລີນໝົມວິຫວ່າຫຼັກນີ້ໃນຍາມພຣະອາຫຼີຍ
ວັດທີ່ຂອງລອງຝຶ່ງແມ່ນ້ຳນະພານໄຟ້ແນ່ງໃໝ່ຕ້ວຍ ທັ້ງນີ້ ສະພານທີ່ມີຫຼື່ອເຮີຍວ່າ
“ສະພານມອງ” ແລະມີຫຼື່ອຍ່າງເປັນທາກກາຮ່ອງວ່າ **“ສະພານອຸດມານຸລວົມ”**
ສະພານດັກລ່າວນີ້ເມີນສະພານໄຟ້ທີ່ມີຄວາມຍາວົງ 850 ມຕຣ ຖຸກລ້ວ້າງບື້ນໄດ້
ດໍາລີບອ່າງ ພລວງພົວມູນຕະມະ ອົດຕິເຈົ້າວາງລວດວັດວັກວິເກາຮາມ ເທື່ອໃຊ້ເມີນ
ສະພານລົງຈຸດສໍາຫັກສໍາຫັກສໍາຫັກສໍາຫັກສໍາຫັກສໍາຫັກສໍາຫັກສໍາຫັກສໍາຫັກສໍາຫັກ
ໄດ້ເຮັດວຽກໃນປີ 2529 ໂນເມື່ອປີ 2530 ດ້ວຍແຮງຈານຫຼຸມຫນ້ານມອງ ແລະຕ່ອນາ
ກີໄດ້ເດີດຜັກກົດເມື່ອ 2 ທອນເມື່ອປີ 2556 ກ່ອນຈະໄດ້ຮັບກາຮ່ອງຂ່ອງແຂ່ງຂຶ້ນໃໝ່
ຈະກັບນັ້ນມີໃຫ້ໄດ້ສັກຮ້ອງຢ່າງເປັນທາກກາຮ່ອງໃນປີ 2557...ນີ້ເປັນທີ່ມາໄດ້ຍັງແນ່ງ
ຂອງສະພານລຳຄັ້ງແກ່ງນີ້ ທີ່ນີ້ໄດ້ເປັນເພື່ອຍ່າຍສະພານ ແກ່ຍັງເປັນ **“ຈາກສຳຄັ້ງ”** ທີ່
ຫລາຍຄນີໄຟຟ້າຈາກສັນພັດ **“ມັນຕົ້ວັ້ງ”** ສັກຮ້ອງທີ່ນີ້ຕ້ວຍ

**“ພໍຄະ ອັ້ນປະວັດສະພານໄຟ້ນັ້ນບັງຄະ?? ຄ້າ
ໄຟ້ຮູ້ ເຕີຍຫຼູຈະເລົ່າໃຫ້ພັ້ນນະ”** ເດືອນເປົ້າກໍາລົງຫຼຸມຫນ້ານມອງ
ຄົນທີ່ນີ້ເຊື້ອຫຼຸງໃຫ້ເຈົ້າວັບປະກາຍຈາກເຂອ ຂະນະເຈາ
ກຳລັງດີນເຕັ້ງບັນສະພານໄຟ້ ຜົ່ງທີ່ດີກ ຈ. ແລ້ວນີ້ມີປາງ
ສ່ວນໄດ້ຮັບກາຮ່ອງຂ່ອງມອງທີ່ເກຳທ່ານ້ຳທີ່ເມີນ “ວັດຄຸທະກສົກ”

น้อย” เพื่อให้ชุมชนน้ำท่องเที่ยวเก็บความเป็นมาของลพบุรี และกับสินนำใจเล็ก ๆ น้อย ๆ จากน้ำท่องเที่ยว ซึ่งแม่นอนว่ายอมมีผู้เดียว แล้วไม่สนใจกับบริการนี้ ซึ่งจะหันมองมาจากลิฟท์หน้าท่าทาง

“ประเป๋าใหญ่ครับพ่อ??” เสียงเด็กชายชาวมอญตัวน้อยแห่งน้ำต้องการของมารดาที่เราพร้อมส่งเสียงเจ้ออย ๆ ซึ่งดูเหมือนหัวบุบบริการจากเยาวชนเวลาต่อไป กับเสียงจังหวัดโดดของหมู่น้อย ก็ทำเอกสารซักน้ำในคนของเรางานคนตากหลุมเสน่ห์ จนยอมตากปากรับคำให้บริการที่นี่ บริการประเป๋าแต่งหน้าให้เด็กน้อยเป็นอีกหนึ่งจุดเด่นที่อยู่คู่กับลพบุรีอย่างนี้ โดยอุปกรณ์ก็ไม่มีอะไรมาก มีเพียงตากร้าวเล็ก ๆ หนึ่งใบ ที่ด้านในจะมีแม่พิมพ์ที่ถูกแกะลอกจากไม้เย็น ลวดลายกับตัวการศุนต์ต่าง ๆ วางเรียงรายรอบให้บริการไว้ พร้อมกับตับแป้งหน้าร้าวเล็ก ๆ ราوا 1-2 ตับ ส่วนที่เหลือก็ขึ้นกับความชอบของน้ำท่องเที่ยวว่าสนใจให้พิมพ์ลวดลาย

อะไร ซึ่งมีทั้ง ลายอธิษฐาน

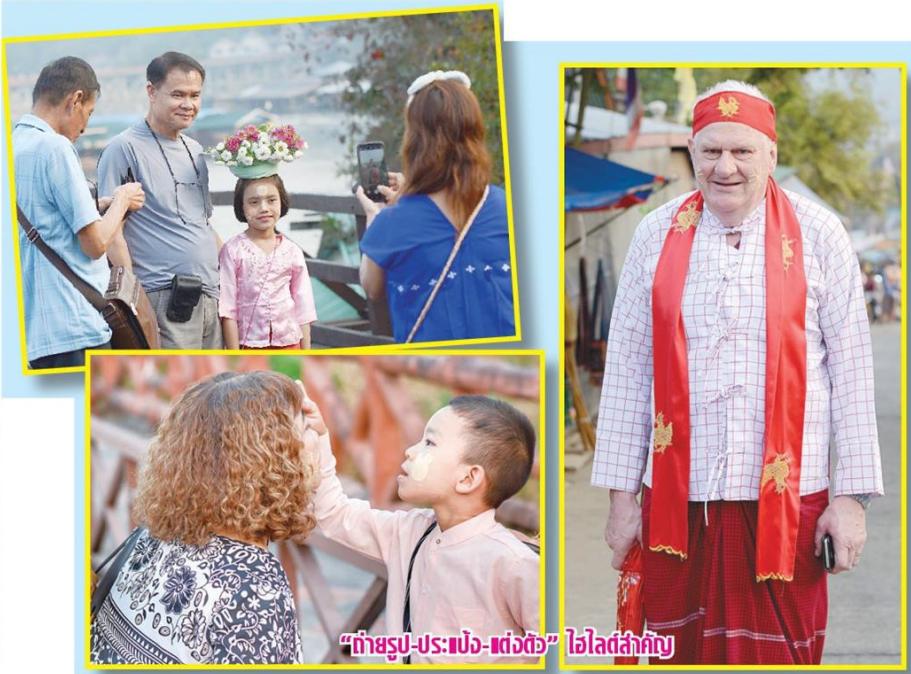
ลายดอกไม้ หรือแม้แต่ลายตัวการศุนต์ ต่าง ๆ ก็มี “เท่าไหร่จะ??”

เสียงของผู้ใช้บริการตามกันลับหนึ่นอย่าง “แล้วแต่พ่อได้เลยครับ” หนูน้อยตอบกลับมา และที่ลูก阵营ยื่นกับกู

ควกอกอาณาจากด้วยราษฎร์ต่อไปนี้ให้หนูน้อยนักขาย แห่งลพบุรี แห่งนี้ พร้อมกับการขอถ่ายภาพคู่กัน ก่อนที่เราจะแยกย้ายกันเดินกลับที่พักหลังดวงอาทิตย์ได้ไปก้มโภลาเวโนในวันนี้แล้ว

เข้าวันรุ่งขึ้น เราตื่นกันอุบากจากที่พักตั้งแต่หัวยังมีดสินท์ ด้วย

ความที่ช่างภาพรุ่นใหญ่ประจำตนของเราต้องการจะได้ภาพงามเข้าที่มีลพบุรีอยู่ในเฟรม ทำให้เราต้องขับรถออกมานั่งลงบนปูนที่อยู่ในใกล้จากลพบุรีมากนัก ตั้งแต่ช่วงเช้ามืด เพื่อจะตั้งจุดถ่ายภาพก่อนที่ดวงอาทิตย์จะผลลัพธ์รุ่นรุ่นมา kob แต่ด้วยความที่มีเมืองเข้าไปอยู่ด้วย ปะกอบกับมีผู้คนวันลีเท่านานที่บ่อกลุ่ม ทำให้แผนการที่วางแผนไว้ไม่ดังที่คิด จนที่ลูกเราก็อดใจ พร้อมเตรียมตัวกลับที่พัก แต่ยังไม่ทันน้ำร้อนขึ้นรถ พระอาทิตย์ลิลัมและเด็มแผลงหลุมออกคันและเกี่ยมเอกอุมา ทำเลาเราตั้งตัวกันไม่ติด แล้วอีดใจเดียวพระอาทิตย์ที่เราออกแบบกว่า 2 ชั่วโมงก็เคลื่อนตัวสูงเกินไป จนเราตัดสินใจยกออกจากที่จุดนี้ เพื่อไปยังลพบุรีอีกครั้ง โดยวันนี้เราตัดสินใจเริ่มต้นเดินจาก “ฝั่งมูล” แทนที่จะเดินมาจาก “ฝั่งไทย”

“ถ่ายรูป-ประเป๋า-แต่งตัว” ใจใส่เด็กๆ

เหมือนเมื่อวานตอนเย็น ซึ่งให้บรรยากาศที่แตกต่างไปจากเดิมไม่น้อยเลย เพราะจาก “ภาพชีวิตตามเข้าของชาวมอญ” หลากหลายวัย ทั้งชายและหญิง ใน “ชุดแต่งกาย” ที่มีประวัติยาวนานให้หน้าที่ถูกประทินไว้ด้วย “ประเป็ดนาค” ลวดลายต่าง ๆ แล้ว ทำให้แต่ละคนอดที่จะยกล้อหัวเรือเสียก็ว่าได้ โดยเฉพาะกับเด็ก ๆ ชาวมอญทั้งชายและหญิง ซึ่งสร้างสิ่งให้บ้านเข้าบันละพานไม้แห่งนี้ ได้อย่างมาก จนทำเอาน้ำท่อนเที่ยวต้องขอถ่ายภาพคู่กับเด็ก ๆ เหล่านี้ โดยแลกกับการถ่ายเงินช้อดอกใจเสียงและให้บริการประเป็ดจากเด็ก ๆ

“ถ้าเป็นผู้ช่วยอยู่จะแต่งตัวด้วยการนุ่งโลร่วงตั้งเดิน ทับเสื้อแขนสั้น หันหรือแขนย่าง ถ้าเป็นผู้หญิงจะบุ่งตั้งดูงายๆ ส่วนเสื้ออาจใช้ผ้าหันเดียว กันกับผ้าถุง หรือชิ้นอื่นๆ ได้ ตัดเย็บเข้ารูปทรงตามสัดส่วน และจะมีสำลับไปพัด” เป็นคำอธิบายจาก อรัญญา เจริญพงษ์ฯ เลขา สภาวัฒนธรรมอำเภอจังหวัดบุรี ที่ให้ข้อมูลไว้กับ “ทีมวิเคราะห์” เกี่ยวกับ “ชุดแต่ง

“ เป็นความท้าทาย ของชุมชนชาวมูล ”

กายประจำตัวของชาวมูล ”

องค์นอกรางานมูลแล้ว กับ “ชุมชนมูลบ้านวังกะ” ก็มีที่มาล้นใจ โดยจากฐานงานวิจัยทางชาติพันธุ์ในประเทศไทยของคุณยามาสุยวิทยาลินดร์ ให้ข้อมูลว่า ชาวมูลบ้านวังกะ กลุ่มแรกเริ่มอพยพเข้ามาในไทยจำนวน 40 คนบุคคล ผ่านทางด่านพระเจติย์สามองค์ และทางแม่น้ำนีกีสี ขณะที่รายงานการศึกษาสภาพแวดล้อมของบ้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของกลุ่มมูลใน อ.ลังบล瑜บุรี จ.กาญจนบุรี

เพื่อการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน โดย อัญชัน ตันทเดศ มหาวิทยาลัยคริสต์วโรฒ ก็ได้ “ด้วยภาพชีวิตชุมชนอยุบນสະພານໄຟ” ไว้ว่า... เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของกลุ่มบุคลากรเป็นจุดเด่น ใจและเป็นสิ่นค้ำการท่องเที่ยวของสังคมบูรี โดยมีจุดเด่นอยู่ที่การชม วิถีชีวิต และทำบุญตักบาตรบริเวณสถานที่ขออภัย ซึ่งตอบอย่าง “จุดขายสำคัญ” ของแหล่งท่องเที่ยวนี้ อย่างไรก็ตาม กับเรื่องนี้ ทางอัญชนา เลขาน ลาภ วัฒนธรรมฯ คนเดิม ก็เลิศในข้อมูลเพิ่มเติมไว้ ในอดีตชุมชนอยุบນสະພານเป็นจุดเด่น ในการตระหง่าน ล่วงหนอนของเรือข้ามฟากบ้านที่น้ำไปมาวะที่วัด แต่ปัจจุบัน ก็มีสูปแบบที่เปลี่ยนไป โดยจะพบเห็นว่ามีร้านค้าบางแห่งนำเครื่องดักบ้าตัว และตกแต่งบ้านให้ดูน่าท่องเที่ยว ซึ่งมุ่งเน้นที่นักท่องเที่ยว ท่องเที่ยวชุมชนจึงมีรายได้จากการท่องเที่ยว ขณะที่อัญชนา ยัง ส่วนด้านแล้วก็ยังคง อยากให้ชาวบ้านช่วยกันให้ความรู้กับนักท่องเที่ยว

เกี่ยวกับวิถีปฏิบัติที่ถูกต้อง อาทิ การใส่บาตรจะตักข้าวใส่บาตรไว้ทั่วลงที่บันได แต่ขนมใส่ถ้วยเมินตามธรรมเนียมปฏิบัติแล้ว ชาวบุญจะนั่งลงรับพื้นเพื่อใส่บาตร แต่ปัจจุบันยกไว้ใจว่าอาจจะมีน้ำท่องเที่ยว ผู้ลุงอายุที่ไม่สะดวกที่จะนั่งลงรับกับพื้น จึงนำเก้าอี้มาตั้งวางไว้ เพื่อที่จะได้นั่งใส่บาตรได้สะดวกยิ่งขึ้น

“มุ่งเน้นชุมชนที่มีรายได้จากการท่องเที่ยว ขณะที่อัญชนาการท่องเที่ยวเก็บสิ่งใหม่ ๆ เช่นสู่ชุมชนเช่นกัน ซึ่งเรื่องนี้ก็ถือเป็นความท้าทายของชุมชนชุมชนอยุบນ ว่าจะตั้งรับ จะปรับตัว ให้มีการน้อยลงแทน

โดยไม่เลื่อนไหลไปกับกระแส” เมื่อนุนมองที่ อัญชนา ในฐานะ “คนในพื้นที่” ได้ลองทักกับเราไว้...

หนึ่งวัน...หนึ่งคืน...ของทีม “วิถีชีวิต” ใน “สังคมบูรี” นั้น แม้เราจะเคยมาเยือนหลายครั้งแล้ว แต่ครั้งนี้ยังทำให้รู้สึกประทับใจได้แบบไม่มีเมื่อ ส่วนหนึ่งมีเพราความโลหะขอของผู้คนที่นี่ อีกส่วนหนึ่งมีเพราความชอบส่วนตัวที่มีต่อ “แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม” เช่นนี้ โดยเฉพาะ “วิถีชุมชนสະພານอยุบນ” ที่มีปริยบเลื่อน “โรงละครชีวิต” จนเราอดใจจะไม่ซวยผู้คนที่นี่ได้ และเกิดคิดว่า... ในฐานะ “นักท่องเที่ยว” เราจะทำอย่างไรจะช่วยรักษาไว้ด้วยตัวเองให้คำมั่นควบคู่ไปพร้อมกับกระแสการท่องเที่ยว...ให้ได้ยาวนานที่สุด เพื่อให้เกิดสูปแบบการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สุด รวมถึงเพื่อวิชา “มนต์ชักง” ให้ “มีเสน่ห์” เช่นนี้...

ต่อไป...ตราบานานเท่านาน...

ศิริโรจน์ ศิริแพทย์ : รายงาน

ก้าวแรก...ช่วยได้มาก

“เป็นครั้งแรกที่ได้รับความนิยมอยู่ ส่วนหนึ่งก็เป็นเพราความที่มีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวหลากหลายมาก” เล่ายจาก ปิยพัชร์ วงศ์โดยหวัง ผู้อำนวยการ ททท. สำนักงานกาญจนบุรี ระบุ พร้อมกล่าวถึง “สังคมบูรี” แหล่งท่องเที่ยวสำหรับชาวบูรี แห่งนี้ได้เริ่มมีการวางแผนทางที่จะดำเนินตัวเองให้เป็น “แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์” เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการเมืองที่เรื่องของ “การท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ” ซึ่งตอนนี้ก็ได้มีการประสานกับหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงชุมชนในพื้นที่ ว่าต่อจากนี้ไปเราอาจจะเน้นที่เรื่องนี้เพิ่มขึ้น ซึ่งอาจจะเริ่มต้นจากเรื่องของการ “ลดขยะจากนักท่องเที่ยว” เพื่อ “ลดภาระให้ชุมชน” โดย ผอ.ททท.กาญจนบุรี ย้ำว่า “ในอนาคตจะเน้นเรื่องนี้ตัวอย่างขออ้วงและให้ความรู้กับนักท่องเที่ยว เป็นพิเศษ เราเชื่อว่าก้าวแรกจากนักท่องเที่ยวจะช่วยได้มาก”.

ปิยพัชร์ วงศ์โดยหวัง